

Organiseren in kleinere plaatsen voor anarchisten

Door *Sprout Anarchist Collective*

- Originele titel: Small Town Organizing for Anarchists
- Verschenen: 2009
- Bron: [Organiseren in kleinere plaatsen](#), Vrije Bond, 2020; Small Town Organizing for Anarchists, Sprout Anarchist Collective, 2009
- Vertaling: Alex, Onderstroom.RED

Organiseren in kleinere plaatsen voor anarchisten

Voorwoord

We kwamen “Small Town Organizing for Anarchists” (Organiseren in kleinere plaatsen voor anarchisten) tegen in 2009 en het sloeg meteen bij ons aan. Zo klein was onze woonplaats niet, aangezien de plaats waar we woonden 100,000 inwoners had, maar de stad had weinig anarchistische, radicale of zelfs “linkse” infrastructuur. We lazen vaker over activiteiten van anarchisten in andere regio’s. Deze gingen veel te vaak over acties, modellen en discussies die simpel weg niet relevant waren voor een stadje zoals het onze. We kunnen uiteraard de aantrekkelijkheid begrijpen van het leven in een plaats met een grote concentratie van anarchisten, maar dat is nou eenmaal niet onze ervaring.

We geloven dat deze gids een hoop nuttige informatie biedt voor anarchisten uit kleine dorpen of uit gebieden met weinig tot geen anarchisten.

Dit artikel werd voor het eerst gepubliceerd in Rolling Thunder #7. Het kwam samen uit met een stuk dat het werk van anarchisten beschreef in een kleine dorpje in Winona, Minnesota, in de paar jaar die eraan voorafging. We sporen mensen aan om dit stuk op te zoeken.

De groeten van een aantal plattelandsanarchisten,

Sprout Anarchist Collective

Organiseren in kleinere plaatsen voor

anarchisten

Als je in een kleine plaats[1] in de VS woont (of heb gewoond) en enige tijd hebt gestoken in het proberen om een project van de grond te krijgen, ben je al vrij bekend met de obstakels die radicalen in kleinere plaatsen in de weg liggen. Als je daarbij ook ooit radicalen uit veel groter steden met ervaringen met grotere projecten om advies heb gevraagd, hopen op sturing en inspiratie, weet je ook hoe demoraliserend dat kan zijn. De huidige anarchistische inzet worden vooral gedefinieerd door de radicale projecten uit de grotere metropolen: 'Food Not Bombs' projecten om de daklozen en hongerige eten te geven, anarchistische boekwinkels en collectieve ruimtes met dozijnen aan leden en vrijwilligers, theoretische discussies over stoffige Europese anarchist. Deze projecten zijn ondenkbaar of irrelevant in de stadjes waar veel van ons leven.

Diagnose van de menskracht

De belangrijkste stap moet altijd eerst worden gezet. Als je hoopt om snel vooruit te gaan moet je een werkgroep neerzetten van toegewijde kameraden. Dit is een delicate zaak, zorg ervoor dat je vrienden begrijpen dat je bereid bent om je hier voor langere tijd aan te wijden. Dat je bereid bent om het zware werk te doen wanneer het tegenzit, maar probeer mensen niet onder druk te zetten. Als jullie allemaal op één lijn staan hebben jullie allemaal baat bij het hebben van metgezellen die bereid zijn om dezelfde tijd en energie te investeren; In dezelfde zin kun je niet rekenen op een groep mensen die jij je wilde ideeën hebt aangepraat, als ze niet je gedrevenheid en je gevoel van urgentie delen. Het is beter om nauw samen te werken met lui waarmee je de grootste affiniteit deelt, in plaats van plannen te maken voor anderen waarvan je niet kunt vertrouwen dat ze hun beloften nakomen! Neem de tijd om een horizontale sociale structuur aan te houden. Probeer samen te werken met vrienden die even toegewijd zijn als jijzelf.

Als je niemand hebt – als er niemand is waarmee je kan samenwerken om een anarchistische ruimte en sentiment te scheppen in je directe omgeving – dan kun je alsnog veel fantastische dingen bereiken. Wees open en avontuurlijk, blijf toegewijd en hou je ogen open: een actieve anarchist is nooit lang eenzaam!

Wanneer de stabiele werkgroep staat, stel jezelf dan een paar kernvragen. We zit er vast in je dorp? Wie maakt de keuze om daar te leven? We voelt zich relatief alleen? Wie van jullie is deel van een grotere en sympathieke sociale kring? De antwoorden op deze en andere vragen, vragen over privilege en familierelaties bijvoorbeeld, zijn van belang voor gezonde communicatie en relatiedynamiek en kunnen helpen verstoringen in communicatie en dynamieken juist te diagnosticeren wanneer die zich voor doen.[2]

Tips voor een Gezonde werkgroep:

- Niet de verantwoordelijkheden op je vrienden projecteren.
- Wel je metgezellen eraan herinneren dat hun gezelschap belangrijk en geweldig is.
- Niet projecten beginnen die meer handen nodig hebben dan je groep heeft; reken niet op vrijwilligers die plotseling komen opdagen.
- Wel rekening houden met wat andere groepen kunnen bijdragen aan je projecten.
- Wel je vrienden laten weten wat jij nodig hebt om er bij te blijven.

- Wel vaak bij jezelf kijken wat je nodig heb om er bij te blijven.
- Niet je vrienden laten zakken! Duizendmaal nee!

Het meest belangrijke voor jouw vriendengroep, is om vrienden te zijn. Ken elkaar goed, zodat jullie kunnen anticiperen op elkaars behoeften, vertrouw elkaar genoeg om deze te kunnen communiceren.

Verwelkom anderen in je groep wanneer dat logisch is. Wees niet zó bereid een helpende hand te zoeken dat jullie eigen veiligheid en het succes van je plannen in gevaar komen, maar sluit anderen niet alleen uit vanwege een tekort aan ervaring. Het is waarschijnlijk dat je groepje in het kleine dorpje connecties heeft met op z'n minst een paar andere groepen en sociale kringen. Misschien delen de lokale vakbondsleden sommige van je doelen en belangen? Misschien is er een hogeschool of MBO-school in je plaats en ken je leden van studentengroepjes met connecties, voor middelen en potentiële vrijwilligers? Zijn er opgebrande activisten die misschien sympathiek zijn, of wie dan ook die sympathiek is? Let op al deze groepen en beslis om wel of geen energie te steken in de connecties die je misschien met ze hebt.

Schets een ruwe tijdlijn

Bedenk een aantal korte-, middellange- en langere-termijndoelen. Stel dat alles soepel verloopt, waar ben je dan binnen een jaar? Of over vijf jaar? Laat je fantasie de vrije loop maar hou er rekening mee dat je jezelf zal moeten wijden aan alle tussenstappen die je in staat stellen om je ideeën te realiseren. Een goede tijdlijn zal moeten bestaan uit projecten die op zichzelf voldoening geven terwijl je de voorwaarden schept om meer te doen.

Begin aan het einde van de tijdlijn. Welke stip op de horizon is het verste weg - waar wil je heen? Wat is er nodig om daar te komen? Misschien wil je in staat zijn om zonder toestemming 'Reclaim the Streets' feesten te organiseren in je dorp. Dat vereist een redelijke hoeveelheid momentum voor de meeste kleine gemeenschappen, niet te vergeten ook een analyse over hoe de publieke ruimte wordt gebruikt en welke rol de autoriteiten daarin spelen, tenminste onder de paar dozijn mensen die nodig zijn om zoiets van de grond te krijgen. Als dit tussen je lange termijn doelen zit kun je plannen maken om literatuur te schrijven en te distribueren die aandacht vragen rondom kwesties van publieke ruimte. Je heb ook logistieke kennis en middelen nodig om een "Reclaim the Streets" feest te kunnen laten gebeuren; dat betekent misschien eerst het plannen van veiligere buurtfeesten, parades of "Really Really Free Markets". Om die preliminaire projecten van de grond te krijgen, heb je misschien een reputatie voor het geven van goede feesten nodig, die je zou kunnen verkrijgen door het geven van spannende evenementen in je huis. De truc is om te begrijpen hoe één activiteit verbonden is aan alle anderen. Dit geldt voor alle vormen van organiseren, maar helemaal in kleinere plaatsen. Maak plannen strategisch; elk plan zou uitvoerbaar moeten voelen terwijl het alle vorige activiteiten overtreft.

Dit alles gezegd hebbende - alle goede plannen in de wereld kunnen geen resultaten garanderen - het enige wat het garandeert is dat er iets zal gebeuren. De werkelijkheid is altijd anders dan wat je van tevoren kan regelen of voorstellen, en dat is iets goeds. Blijf flexibel genoeg om te kunnen reageren op nieuwe ontwikkelingen en onvoorziene kansen te kunnen grijpen.

Voorbeeld van een tijdlijn van uitvoerbare actie tot de wildste dromen:

- Breng de ophaalschema's van alle volgeladen vuilnisbakken in de regio in kaart.
- Maak connecties met lokale kleinschalige voedselproducenten en boeren voor toegang tot hun afdankertjes en overproductie.

- Verspreid literatuur die oproept om een einde te maken aan voedselschaarste door antikapitalistische geschenkeconomie.
- Hou zonder het één keer in de week gratis eten uit de delen vast en krijg een reputatie voor het uitdelen van gezond, eetbaar eten.
- Bouw twee trucks om zodat ze kunnen rijden op plantaardige olie.
- Begin een inblikclub om eten langer houdbaar te maken.
- Hou benefieten en andere fundraisers om geld in te zamelen voor een ruimte.
- Begin een gratis supermarkt die elke dag open is.

Outreach

Over het bouwen van een gemeenschap. Het een belangrijkste aspect van outreach is het onderhouden van toegangspunten. Zonder toegankelijke activiteiten zou elke groep alleen moeten doorgaan met hun plannen. Wees niet gedemoraliseerd als mensen niet in hordes komen aanzetten, outreach is een langzaam proces vol toeval en onvoorspelbare kettingreacties.

Zet de praktische punten op een rijtje. Hoe leg je verbinding met bereidwillige participanten? Wie zijn zij eigenlijk? Zorg ervoor dat je bij evenementen voor alle leeftijden komt opdagen met literatuur en enthousiasme en hou de projecten waaraan je werkt toegankelijk voor jongeren. Alcoholvrije ruimtes zijn bijna altijd een goed idee, ook al zijn ze controversieel. Als je zelf een radicale jongere bent, onderschat dan je eigen capaciteiten niet, je kan met dit recept alles doen wat een ouder persoon ook kan.[3][4]

Outreach strategie moet zich er niet teveel op richten om centrum-linkse activisten tot radicalen te maken. Daarmee kun je veel energie verspillen in het veranderen van hun duidelijk ingekaderde manier van naar de wereld kijken. Een enthousiaste jongere, een gedesillusioneerde arbeider in de dienstensector, een vriendelijke buur – deze mensen zullen eerder bereid zijn om zelf in radicale politiek te duiken, als je ze de kans geeft te participeren in inspirerende situaties. Centrum- of autoritair linkse mensen, aan de andere kant, zullen je in eindeloze onprettige debatten vasthouden die je kunnen isoleren van de rest van de samenleving.

Anarchistische literatuur verspreiden

Het verspreiden van literatuur is niet wat het ooit was; dankzij blogs, Facebook, het internet en infoshop.org, verspreidt informatie zich snel door de anarchistische gemeenschap. Een hoop materiaal kan online gelezen worden, wat de magie en de intimiteit uit het lezen wegzuigt. Je kunt echter niet op het internet steunen voor al je outreach, dus begin een distro!

De gewoonte om bruikbare en relevante literatuur aan te bieden op tactische momenten en publieke events is van onschatbare waarde voor het opbouwen van een radicale gemeenschap. Vind een connectie voor het gratis of goedkoop printen: speur rond bij campussen, verken je opties bij lokale printshops of zoek naar een tweedehands kopieermachine. Bouw een voorraad op voor verschillende gelegenheden en soorten publiek, lees alles wat je van plan bent te verspreiden zodat je voorbereid bent om er over te kunnen praten.

Alle problemen met online sociale netwerken terzijde - je kan een grote verscheidenheid aan printklare PDF versies van essentieel leesmateriaal vinden op het internet. Gebruik deze bronnen

wanneer je dat kan, maar wees strategisch. Bijvoorbeeld, hoeveel kopieën van Alfredo Bonnano's *De gewapende vreugde* heeft een dorp van 15,000 mensen eigenlijk nodig? Circuleer teksten niet omdat ze beschikbaar zijn, maar omdat ze nuttig zijn, of anders omdat ze de projecten waar je mee bezig bent ondersteunen. Onthoud ook zelfgemaakte zines na het scannen en exporteren als PDF files te maken zodat je ze kan printen op school, thuis of op werk.

Geef de essentiële zines gratis weg. Waarschijnlijk kun je dit bekostigen op basis van donaties: als dat niet genoeg is, overweeg dan om ook boeken of andere spullen te verkopen om je budget in balans te houden.[5] Verzamel de basismiddelen die je nodig heb om op grote schaal te produceren: kaftpapier voor voorbladen, lege CD's voor bootlegs, postgeld om zines van anderen op grote schaal in te kopen, een grote nietmachine. Ook het weggeven van sticker, met een donatiesuggestie erbij kan hieraan bijdragen. Daarnaast leiden stickers tot grotere zichtbaarheid en een gevoel van actieve betrokkenheid bij degenen die ze meenemen. Vooral stickers worden in grotere oplages goedkoper, dus is het beter om geld in te leggen of met organisaties elders samen te werken om een heel grote hoeveelheid stickers te bemachtigen en ze zo breed mogelijk te verspreiden en gul weg te geven.

Een distro opzetten in een klein dorpje is een kunst; belangrijk is om te leren anticiperen wanneer je controversieel of onzichtbaar bent en wanneer je een welkome aanwezigheid bent. Wees voorbereid om in één zin en met zelfvertrouwen uit te leggen wie je bent en wat je doet. Als er ook maar een klein beetje lokaal bewustzijn is van hedendaagse radicale politiek zal je aanwezigheid bij een aanwezigheid op zich als een uitdrukking zijn van je intenties. Als je een tafel hebt bij evenementen waar je een hekel aan hebt, om toch een alternatief te presenteren, wees dan bereid om een overtuigend argument te geven en gebruik literatuur als uitwerking van je punten.

De presentatie is alles! Gebruik ruimte efficiënter door ook in de hoogte materiaal aan te bieden aan je tafel: toom je boeken en handelswaar op plankjes in plaats van deze plat te leggen. Als jij of je vrienden websites kunnen ontwerpen, bouw dan een website om je catalogus te adverteren.[6]

Neem je distro ook mee naar evenementen buiten je dorp, of bevoorraad een nabije gemeenschap met literatuur voor hun projecten; je kan zelfs een boekmobiel bouwen en door de regio toeren.

PR en misdaad

Wanneer een kleine groep anarchisten zich bezighoudt met organiseren in het openbaar, kan het voorkomen dat ze worden verdacht als de daders van ondergrondse acties. Houdt dit in het achterhoofd en neem geen nutteloze risico's door sporen achter te laten die te makkelijk te verbinden zijn. Tegelijkertijd moet je publieke aanwezigheid niet een afschrikking zijn voor anderen om actie te ondernemen; net zozeer als jij geen acties moet ondernemen die anderen in gevaar brengen. Probeer de mensen die jouw waarden delen niet te controleren in hun handelen. In sommige gevallen kunnen lokale anarchistische organisaties een clandestiene alter ego groep behouden die *anoniem* kan opereren wanneer riskantere en meer militantere actievormen benodigd zijn.

Diplomatie

Wees intentioneel in je relaties met anderen. Wees duidelijk over waar je openlijk tegen bent: bijvoorbeeld, een lokale gemeente, alle handhaving van de wet, de eigenaars van specifieke bedrijven, bekende berouwloze misbruikers. Daarnaast is het belangrijk om na te denken over welke bondgenoten je zoekt. Het kan belangrijk zijn om voor strategische doeleinden goede banden op de

bouwen met specifieke instanties of personen: een inspecteur van de gemeente bijvoorbeeld. Dit kant demoraliserend zijn, maar in kleine dorpen is het vaak beter om een ongedimeerde relatie te behouden met zulke partijen, dan om te steunen op geroddel via-via om jezelf in een goed daglicht te zetten. Het is aan jouw werkgroep om te beslissen waar je de grens trekt. Tegelijkertijd is het waarschijnlijk dat je andere groepen vindt die je werkelijk respecteert en wil steunen.

Punks en andere antiautoritair

Diplomatisch omgaan met andere antiautoritair moet makkelijk zijn... zelfs als je elkaar niet eens kent! Veel leden van je groep zullen waarschijnlijk een verbinding hebben tot politieke muziek of een andere rebelse hobby. Er is echter grote kans dat niet iedereen in die scene zo politiek actief wil zijn. Misschien nemen ze de politieke teksten in muziek en dergelijke niet zo serieus, vinden ze dat ze door de subcultuur te zin al genoeg politiek uiten, of misschien hebben ze een heel andere reden om niet actief deel te nemen aan je organiseerwerk. Het is waardevol om als anarchisten wel zichtbaar in de subcultuur aanwezig te blijven, maar om niet de pretentie te hebben dat iedereen daar bij je groep zou moeten horen. Zo'n houding kan je onwelkom maken binnen deze groep. Als dit lokale milieu klein genoeg is kan het hierdoor als geheel verzuren of uiteenvallen, waardoor jouw groep het als organiseervijver verliest. [Noot van de vertaler, we hebben dit stuk uitgebreid voor grotere duidelijkheid] Als punks en antiautoritair bekend zijn met jouw projecten zullen ze waarschijnlijk meedoen als ze geïnteresseerd zijn. Maar verzet je tegen de verleiding om hen te doorlopend te "rekruteren" als ze geen interesse hebben, terwijl je wel open blijft voor kritiek en probeert je projecten toegankelijk te houden. In dezelfde zin: steun de projecten van anderen, maar probeer ze niet over te nemen met teveel bijdrages of suggesties. Waarschijnlijk zullen jullie persoonlijke levens samenhangen met die van anderen in dezelfde subcultuur en kan het moeilijk zijn om privé zaken los te koppelen van jullie werk als organizers. Dit wil niet zeggen dat jullie levens compleet los van elkaar moeten zijn, wees je gewoon bewust dat deze samen zullen hangen tot een zekere hoogte en jullie je daarom openstellen voor mogelijk drama.

In het ergste geval zal je misschien te maken hebben met nihilisten uit je eigen subcultuur die je idealen vertegenwoordigen maar je plannen ondermijnen met een houding van inertie, zelfvernietiging en gemakzucht. Twijfel niet om ze daarop te wijzen - maar doe dit op een manier met het oog op conflictresolutie, in plaats van minachting en territorialisme.

Uiteindelijk is het aan jullie om te voorkomen dat je organisatiewerk je vriendschappen en andere aspecten van jullie eigen leven negatief beïnvloedt. Neem het initiatief om conflicten vroegtijdig op te lossen - de meeste kleine plaatsen zijn te klein om sektarisch om te gaan met andere antiautoritair.

Liberale of conservatieve activisten en gemeenschapsorganizers

Zorg er voor dat er overeenstemming is binnen de groep ten aanzien van met welke jullie willen samenwerken. Het slaat nergens op als één van jullie bijvoorbeeld vrienden probeert te zijn met de lokale kerkgroep, terwijl de anderen hen juist lastigvallen, tenzij dit onderdeel is van een of ander ongebruikelijk plan. Zorg ervoor dat jullie op de hoogte zijn van elkaars mening over zulke groepen zodat jullie een richting kunnen uitstippelen waar iedereen achter staat.

Baseer je mening op wat uiteindelijk goed is voor het werk dat jullie proberen te doen. Behoud geen werkrelatie met een groep wiens belangen tegenstrijdig zijn met die van jou enkel vanwege een vriendschap, je kan vrienden zijn zonder werkpartners te zijn. Aan de andere kant loont het altijd om vriendelijk te zijn tegen mensen, in ieder geval in het begin.

Vriendschappen met mensen die een bepaalde invloed hebben – of gewoon een interne functie – in een hiërarchische organisatie kunnen deuren openen. Misschien kan je radicaal leesmateriaal in de lerarenkantine krijgen, of in een wachtkamer? Misschien kun je toegang krijgen tot de voedselbankdonaties van een supermarkt? Misschien kan een bibliotheekmedewerker een zine plank maken of speciale boeken bestellen?

Als je serieus respect hebt voor een groep maar significante verschillen in mening hebt, onthoud dan om je bondgenootschap te bevestigen: “Het is leuk om te weten dat anderen zich hiervoor sterk maken.” “Jullie zijn echt voor ons door het vuur gegaan – wat kunnen we voor jullie terug doen?” Als, bijvoorbeeld, jullie ongerepte militante insurrectionairen zijn die samenwerken met toegewijde geweldloze activisten voor een gedeelde campagne, vergeet dan niet dat ze misschien zeer gevoelig zijn over het contrast in perspectieven tussen jullie. Je hoeft je ethiek en tactieken niet op te geven om goed samen te werken, maar wees ook niet onvoorzichtig en lomp.

Jullie dorp op de kaart zetten

Je kleine groep kan niet eigenhandig inspelen op elke kans zich voordoet in jullie plaatsje. Maar des te groter de radicale gemeenschap is, des te meer diversiteit aan ideeën en initiatieven die je kunt verwachten dat er uit zullen ontstaan.

Eén manier om je gemeenschap uit te breiden is om uit andere gemeenschappen te putten. Of je het wilt of niet, niet elke anarchist zal toegewijd zijn aan diens thuisplaats. Er bewegen altijd radicalen heen en weer, van de een naar de andere geografische regio. Als jij projecten opzet in je gemeenschap, zal je ongetwijfeld hulp krijgen van anderen – dus je kan net zo goed een opzettelijke uitnodiging sturen naar regionale en reizende anarchisten.

Als de regionale anarchistische gemeenschap nog niet weet dat jouw groep actief is in jouw dorp, informeer ze dan. Dit kan door hun regionale of nationale samenkomsten bij te wonen: deel verhalen over jullie dorp en draag bij aan de netwerken en projecten waar andere gemeenschappen bij betrokken zijn. Dit alleen is niet altijd genoeg; je kunt altijd zelf een evenement organiseren of verwelkomen en mensen uit de regio uitnodigen om mee te doen.

Reizigers kunnen op doorreis door jouw dorp gaan, zeker als het nabij een belangrijke verbindingsweg of verkeersknooppunt ligt. Tenzij ze onverdraagbaar zijn, is het waardevol om ze onderdak en eten te geven. Misschien kunnen ze je helpen met het dagelijkse werk en ze zullen verhalen van avontuur en actie over je dorp doorgeven. Neem ook initiatief voor het hosten van reizende groepen, of het nou toerende bands, films, workshops, of avonturiers zijn; het is goed om een punt van interesse te zijn voor zulke groepen, en misschien moedigt het hen aan om vaker van kleine gemeenschappen te bezoeken.

Elke keer als er een influx is van radicalen van buitenaf die een kleine anarchistische gemeenschap bezoeken, is het belangrijk dat ze de ruimtes van jouw bondgenoten niet domineren of langer blijven dan ze welkom zijn. Beledig de intelligentie van je gasten niet, maar informeer ze over de grenzen die zij moeten respecteren.

Publieke communicatie

Na dat je de aanwezigheid en toon van de groep hebt neer gezet, communiceer dan jullie analyse en projecten naar de rest van de lokale gemeenschap. Om dit te volbrengen kan je beginnen met clandestiene kunstprojecten zoals posters plakken of banner drops - er van uit gaande dat jullie al zines en geluidopnamen aan het verspreiden zijn. Beter nog, jullie kunnen een reguliere krant of tijdschrift publiceren, of grote publieke events organiseren. Ongeacht het medium: zorg er voor dat jullie intenties en wensen duidelijk zijn en creëer een opening voor nieuwe mogelijkheden.

Kleine dorpsfestivals

Misschien zelfs meer dan grote steden hebben kleine dorpen actie nodig. Ze hebben plezier, opwinding, avontuur en magie nodig.[7] Leg je erop toe om deze dingen te creëren; als je dat doet zullen anderen komen opdagen die de kans om te verbinden en te spelen verwelkomen. Plan festivals die de geest zullen doen opleven van iedereen die participeert, en structureer ze zodat ze inclusiviteit en opwinding scheppen voor radicale projecten. Zulke evenementen kunnen sociale kringen verbinden die normaal gesproken niet overlappen, roepen enthousiasme op voor de projecten van jullie en jullie medestaanders, en belonen alle participanten met plezier.

Je kan buurtfeesten organiseren, of dansfeesten, parades, films of muziek festivals, gemaskerde ballen, grote picknicks, verschillende shows, dorpsbijeenkomsten, poppenspelen, carnavals spelletjes, rommelmarkten - je verbeelding is de enige grens. Wees realistisch over wie waarschijnlijk zal gaan en welke middelen je kunt benutten. Je zult ontdekken dat festivals plannen je vaardigheden zal testen en verbeteren die je kunt gebruiken voor grotere en meer ambitieuze projecten; daarnaast is het organiseren van festivals een goede manier om de reputatie van je groep voor het plannen van leuke evenementen te verbeteren.

Een permanente ruimte verkrijgen

Het succes van jullie weg naar lange-termijndoelen kan mogelijk afhangen van het scheppen van permanenten anarchistische ruimtes en instituties. Denk hier van te voren over na. Wat is een realistische ruimte voor jouw groep om te managen? Een tuin? Een fietskelder? Een collectief huis? Een kraakpand? Een boshut?

Hoewel het openen van een ruimte misschien mogelijk lijkt, wat zullen jullie nodig hebben om het te laten gebeuren? Geld dat jullie niet hebben? Vaardigheden die jullie nog niet hebben versterkt? Respect dat jullie nog niet hebben? Dapperheid die jullie nog niet hebben gevonden? Elke stap van dit recept zal jullie dichterbij het hebben van deze dingen moeten brengen.

Hoe gaan jullie de ruimte gebruiken om iets aan de gemeenschap te geven? Je kan een soort infrastructuur verzorgen; een betrouwbare grote keuken, een distributiepunt voor radicale literatuur, een gratis warenhuis. Of misschien is de eerste prioriteit het creëren van een ruimte die jullie zelf inspireert en helpt om actief te blijven voor de komende jaren. Wat jullie doel ook is, laat die intenties leidend zijn voor de beslissingen die jullie maken in de planningsfase.

Net zoals veel andere activiteiten die in deze gids worden vermeld, zou er nog een heel andere boekje nodig zijn om alle details te behandelen van het managen van een collectieve ruimte. Maar als je er voor de lange adem in zit is dit al het werk waard! Denk aan het momentum dat je kunt vasthouden met een permanente vrijplaats waarin jullie allerlei projecten en relaties kunnen laten groeien. Je zult waarschijnlijk anderen inspireren om ook risico's te nemen om eigen ruimtes te verkrijgen, als zij voor de komende jaren op jullie ruimte kunnen rekenen.

Ten slotte, zorg ervoor dat wat voor een ruimte jullie ook aan het opzetten zijn, dat deze belangrijk genoeg is dat jullie bereid zijn om deze te kunnen verdedigen - dat houdt in om het te beschermen met een goede *security culture* wanneer dat toepasbaar is, goede publieke relaties behouden, ingecalculeerde risico's nemen wanneer het nodig en boven alles om jullie beloftes jaar in, jaar uit na te komen. Neem niet de moeite om een ruimte te creëren die aanvoelt als een last - als je het niet leuk genoeg vindt om vrijwillig een dienst te draaien in de ruimte, dan is deze waarschijnlijk geen lang leven beschoren![8]

Afsluitende overwegingen

Het is makkelijk om over de belangrijkste prioriteit heen te kijken als organizer in een kleine plaats: doen wat nodig is om door te blijven gaan. Kleine radicale gemeenschappen zijn in het bijzonder kwetsbaar voor burn-outs. Als je werkgroep het enige is dat je hebt, zorg er dan voor dat je de groep bij elkaar houdt. Erken dat het reguleren van emoties betekent dat je pauzes neemt: van elkaar, van je projecten, van je hele dorp. Werk jezelf en je vrienden niet tot het breekpunt. Geen enkel politiek project kan op lange termijn worden volgehouden als het afhankelijk is van niet duurzame activiteiten. Ook al kan het intimiderend zijn om voor een langere tijd afstand te doen van kwetsbare nieuwe projecten, het is misschien nodig om te zorgen dat je emotionele gezondheid op peil blijft.

Wees ervan bewust als je medestanders bet zwaar hebben en doe je best om hen te ondersteunen. Ga niet door met falende methodes; neem de tijd om te hergroeperen en maak nieuwe plannen die iedereen behoeften tegemoet komen.

Als je in je eentje een project managet, overweeg dan bewust je eigen behoeften en kijk uit voor de waarschuwingstekens van eenzaamheid en defaitisme. Deze moeilijke tijden kunnen worden verzacht door relaties met nabije anarchistische gemeenschappen. Laat regionale radicalen je moraal opbouwen - ze verliezen net zoveel met jouw afwezigheid als de lokale mensen om je heen. Hopelijk zoeken ze ook jouw steun als ze het nodig hebben.

Houd je hoofd omhoog en neem stappen vooruit. Houd elkaars hand vast bij overwinningen, haak in voor confrontaties - wees standvastig!

Voetnoten

- [1] Deze gids was geschreven met een bepaalde definitie van een klein dorp; in ons dorp wonen ongeveer 30,000 mensen, maar dit kan gemakkelijk relevant zijn voor kleinere gemeenschappen en steden tot en met 150,000 inwoners. Niks hiervan is getest in buitenwijken en voorsteden, maar we verwachten dat het ook daar relevant kan zijn. Als je de actieve anarchisten kan tellen op je vingers is deze gids voor jou bedoeld.
- [2] Doe je voor als een studentengroep op een campusfair en verspreid relevante radicale literatuur. Deel witchcrafting-recepten en anti-beschavings-traktaties met lokale

natuurliefhebbers. Plan spelletjes zoals 'capture the flag' voor middelbare scholieren of andere verkenners. Geef themafeestjes in je huis; daag de gasten uit om iets anders of absurds te doen. Schep banden met niet-heteronormatieve burens door gesprekken over het uitdagen van het patriarchaat. Outreach heeft alles te maken met verbeelding: hoe ga je mensen ontmoeten en spannende ervaringen delen?

- [3] Geef bij elke mogelijkheid gratis eten en zines weg.
- [4] Als er een liberaal evenement is dat meer pit nodig heeft, breng het dan zelf mee.
- [5] Je zult waarschijnlijk ontdekken dat zines weggeven voor donaties zowel meer zines verspreidt als meer geld opbrengt.
- [6] Niet je zines! Niks zegt zo sterk "recycle dit in plaats van het te lezen!" als losse blaadjes bij een brochure.
- [7] Opwindende momenten kunnen demonstraties van anarchisme zijn in plaats van vormen er van. Inspirerende situaties zijn de beste vorm van outreach; mensen zullen jouw intenties associëren met hun ervaringen.
- [8] We kunnen onze kracht meten door de aanwezigheid en bewegingsruimte van permanente anarchistische ruimtes: hoe vaak ze worden opgebouwd, hoe consistent, consentueel, en vreugdevol ze worden behouden, en hoe volhardend ze worden verdedigd.

[organisatie](#), [inleiding](#)

From:
<https://anarchisme.nl/> - **Anarchisme.nl**

Permanent link:
https://anarchisme.nl/namespace/organiseren_in_kleinere_plaatsen_voor_anarchisten

Last update: **18/05/20 07:16**